Institut d'Estudis Catalans MCMVII
Arxiu de l'Institut d'Estudis Catalans

68/ **ballar** v. intr. i tr. ~~[illegible]~~

No a part.

Intr.

1. ~~Tr.~~ Executar, sol o acompanyat d'altres, una successió regulada de passos, salts, actituds, ordinàriament al so d'una música; per anal. fer moviments com executant un ball, ~~en manifestació ordinàriament~~ (implicant sovint alegria). La teva germana balla molt bé. ~~[illegible]~~ Juan rebé la bona nova, es va posar a saltar i a ballar d'alegria. ‖ Fig. voltar una baldufa, un ballarue, un ou sobre el raig d'un brollador. La baldufa, no la sé pas fer ballar. L'ou com balla. Ballar de capoll, ballar una baldufa cap per avall, fig. anar malament, en decadència, a la ruïna. ‖ No estar una cosa segura sobre la seva base, no estar ben fixada, venir baldera. Aquesta taula balla, l'heu de falcar. Dins aquestes sabates, els peus m'hi ballen | Ballar les lletres d'un llibre, no

07 | Ballar pel cap la alpi alguna cosa, recordar-la vagament, tenir-ne vaguis idees